

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 004030 13 Кж
Бања Лука, 18.11.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д. Ђ. због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004030 13 Кв од 15.10.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.11.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца осуђеног Д. Ђ. укида се рјешење Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004030 13 Кв од 15.10.2013. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004030 13 Кв од 15.10.2013. године одбијено је извршење јединствене казне затвора у трајању од 5 (пет) година и 2 (два) мјесеца на коју је Д. Ђ. осуђен правоснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду број Кв-47/12 од 1.2.2012. године.

Против тог рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног, адвокат З. П. из Б., због битне повреде одредби кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и донесе нова пресуда којом се признаје и извршава пресуда Вишег суда у Новом Саду број Кв-47/12 од 1.2.2012. године или дјелимично или у цјелости.

Овај суд је испитао побијано рјешење у дијелу који се жалбом побија, у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП), те одлучио као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основано се аргументима, садржаним у образложењу жалбе браниоца осуђеног указује да је побијана пресуда донесена у незаконито проведеном поступку, односно да је Окружни суд у Бијељини могао донијети пресуду којом се дјелимично признаје и извршава наведена пресуда Вишег суда у Новом Саду.

Ово из разлога што је одредбом члана 17. став 1. Уговора између Босне и Херцеговине и Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима ("Службени гласник БиХ - Међународни уговори" број: 11/05 од 8.12.2005. године) уговорено да, ако је осуда изречена за више кривичних дјела, извршење може да се пренесе и само за дио казне који се односи на поједина од тих дјела, да ће у том случају држава изрицања одредити дио казне који се односи на та дјела и да ће држава извршења одредити држави изрицања примјеран рок за доношење такве одлуке. Ставом 2. истог члана уговорено је такође да ће, ако држава изрицања не донесе одлуку у року из става 1. овог члана, држава извршења према свом праву одредити дио казне који треба извршити.

Обзиром да је пресудом Вишег суда у Новом Саду број: Кв-47/12 од 1.2.2012. године изречена казна затвора за два кривична дјела, да извршење може да се пренесе и само за дио казне који се односи на поједина од тих дјела и да се држава изрицања није одредила у том правцу, првостепени суд је био у обавези да поступи у смислу члана 17. став 1. и 2. напријед наведеног Уговора.

Осим тога указује се на одредбе члана 1. став 1. истог Уговора којим се државе уговорнице обавезују се да ће, на основу замолнице, у складу са условима прописаним овим Уговором, међусобно извршавати правноснажне судске одлуке у кривичним стварима које донесе суд једне државе уговорнице против држављана друге државе уговорнице или против лица која на њеној територији имају пребивалиште, одредбе члана 65. тачка б) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник БиХ“ број 53 од 7.7.2009. године) - документација која се прилаже уз молбу државе изрицања казне, којим је прописано да држава изрицања казне, уз молбу за извршење, узмеђу осталог, достави и податке о осуђеном лицу укључујући уз личне податке и податке о држављанству, пребивалишту, као и податке о мјесту рођења, посљедњем пребивалишту, као и друге податке који могу бити од значаја за одређивање надлежности суда за одлучивање по захтјеву и одредбе члана 66. (Поступак по молби стране државе за признање и извршење стране судске пресуде у кривичним стварима) став 3. истог Закона према коме надлежни суд, ако оцијени да уз молбу није приложена потребна документација, може у складу с међународним уговором или законом, затражити посредством Министарства... БиХ од надлежних правосудних органа државе изрицања казне да допуне документацију.

Да би се међусобно извршавале правноснажне судске одлуке у кривичним стварима које донесе суд једне државе уговорнице потребно је да су оне донесене против држављана друге државе уговорнице или против лица која на њеној територији имају пребивалиште. Увидом у списе предмета првостепеног суда утврђено је да су уз акт Министарства... С. од 15.7.2013. године за трансфер - премјештај осуђеног из С. у БиХ, између осталих докумената, достављени и извод из матичне књиге рођених од 23.5.2012. године, из кога произилази да је осуђени заиста рођен на подручју БиХ, али нема података о држављанству, пресуде Окружног суда у Новом Саду од 27.11.2009. године и Основног суда у Сремској

Митровици од 3.11.2010. године из којих произилази да осуђени има пребивалиште у Улици... у З. - Република С. и записник Вишег суда у Сремској Митровици од 21.11.2012. године из кога произилази да осуђени живи у селу Т., општина З. Дакле, недостају вјеродостојни докази да је осуђени држављанин БиХ (увјерење о држављанству), односно докази да осуђени има пребивалиште на територији БиХ (потврда о пријави пребивалиштва), што је битно и за одређивање мјесне надлежности суда у БиХ, па се и у овом сегменту побијано рјешење указује као мањкаво.

Ради тога је жалба уважена, побијано рјешење укинато и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

У поновном поступку првостепени суд ће од државе изрицања казне затражити да се одреди у смислу члана 17. став 1. Уговора између БиХ и С. и Ц. Г. о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима и достави доказе да је осуђени држављанин БиХ, односно да осуђени има пребивалиште на територији БиХ, а затим отклонити недостатке у суђењу на које је указано овим рјешењем, цијенећи при томе и остале наводе жалбе браниоца осуђеног, а нову одлуку образложити у складу са одредбама закона и само ако се тако поступи моћи ће се донијети правилна и на закону заснована одлука.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске управе
Амила Подрашчић